

ΣΤΟΝ «ΜΙΚΡΟ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ» ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

ΕΝ' ΑΓΡΙΟ ΕΡΩΤΙΚΟ ΔΡΑΜΑ

Μια παραμυθένια άγριαχώρα κοντά στην Τυνίδα. Το μακρόβιο εύρημα του Μουσουλμάνου Μαχμούτ έλ Σουλεϊμάν. Το πακετταρισμένο πτώμα ενός άγνωστου. Το δράμα δύο έρωτευμένων. Η συνταρακτικές άπεκαλύψεις του Άμερικανού Ούλλιαμ Γκλότερ. Η άνοητριχιαστή κή τιμωρία ενός έπιόρκου, κλπ.

Το Κορμπούς, που θρίσκειται σάρατα όχτώ χιλόμετρα μακρὰ από την Τυνίδα, σέ μιά μαγευτική παραλία, μαζεύονται κάθε χρόνο απ' όλο τον κόσμο ένα σωρό πλούσιοι ξένοι που αγαπούν τις παράδοξες περιπέτειες της Άφρικής. Θεραπεύοντας τους ρευματισμούς τους, έχουν συγχρόνως την ατάπατή ότι ζούν μέσα στις άγριες ζουγκλες της Μαύρης Ηπείρου κι' ότι ξεακολουθούν άκόμη να κυνηγούν θηρία, όπως ήταν άκόμη ήσαν νέοι. Οι διευθυντά των μεγάλων ξενοδοχείων που είνε κ' ιδιοκτήτες των ιαματικών πηγών του Κορμπούς, προσπαθούν να διασκεδάσουν όσο μπορούν καλύτερα την πληγή των έπισκεπτών τους. Έχουν μεταβάλει αυτή την γραφική πόλη της Άφρικής σ' ένα μικρό παράδεισο, στον οποίο μπορεί να θρη' κανείς ό,τι και να έπιθυμώ. Οι άγριοι φύλαρχοι της έρημου τους στέλνουν κάθε χρόνο τους καλύτερους πολεμιστές τους γιά να έπιδειξουν όλη την σκοπευτική τους ικανότητα κ' οι αιοχαρείς Τουαρέγκ στον ίππόδρομο του Κορμπούς κάνουν πραγματικά θάματα με την ίππευτική ίκανότητά τους. Τη νύχτα όμως, αυτή ή παραλία πόλης θυθίζεται σ' ένα σκοτεινό κι' άνεξιχνίαστο μυστήριο, που σαγηνεύει τις Ευρωπαϊές και τις Άμερικανίδες και παρασύρει τους πλούσιους γυιούς των ξένων σέ παράδοξες περιπέτειες. Αυτός όστόσο ό «μικρός παράδεισος» άναστατώθηκε δώ και λίγες μέρες από ένα μακάθριο εύρημα ενός Μουσουλμάνου, τό όποιο ήταν άφορη μ' άνακαλυφθή μιά συνταρακτική έρωτική τραγωδία.

Αυτός ό Μουσουλμάνος, ένας κάποιος Μαχμούτ έλ Σουλεϊμάν, ενώ πήγαινε' ένα πρωί από τό "Αϊκ έλ Άτρους προς τό Κορμπούς τραγουδώντας τά μακρόσυρτα και μελαγχολικά τραγούδια της πατρίδος του γιά να ξεχνάη τη μοναξιά του δρόμου, σταμάτησε άπότομα κι' έκανε ένα μορφασμό άδηλας. Μιά θερειά μυρωδιά φοφίμιο τό έσφιγγε την άναπνοή του. Κι' άταξε δεξιά κι' άριστερά, προσπαθώντας να καταλάβη από πού ποήγηγο ή μυρωδιά αυτή και τέλος πίσω από κάτι πυκνούς θάμνους εϊδ' ένα σωρό πέτρες. Κάποιος τις είχε κουβαλήσει άσφαλός ως εκεί πέρα. Παραξενεμένος ό Μαχμούτ, τις παραμείωσε με προσοχή, μά δέν άργησε να τά χάση από τον τρόπο του. Είχε διακρίνει κάτ' απ' αυτές τό γυνόιν σώμα ενός ανθρώπου, τσακισμένο από τέσσερα και θεμενω σφιχτά μέ γυντρό σύρμα! "Ο συγγενός δολοφόνος γιά να...πακετταρή τό θύμα του, του είχε τασκίσει τη σπονδυλική στήλη!" Εντρομος ό Μαχμούτ έλ Σουλεϊμάν, έτρεξε στό Κορμπούς κι' είδοσ' ηος την άστνομια. Δέν άργησε φυσικά από την ίατροδικαστική εξέταση του πτώματος ν' άποδειχθί ότι έπρόκειτο περί ενός άνατριχιαστικού έγκληματος. Τό θύμα, έξακριβώθηκε ότι είχε θαση' ζωντανό κάτω από έκείνο τό σωρό των λίθων κι' ότι είχε πεθάνει ύστερ' από τρεις όλόκληρες ώρες! Έξακριβώθηκε άκόμη ότι τό πτώ-

μα είνε τρέμοντας στους άστνομικούς: —Αυτός είνε ό ταγματάρχης Νιούμερτ! Τόν έβλεπα πάντα! Κάθε θράβυ, στό ξενοδοχείο «Μινέρβα» του πολούσα κανάτα ένα μπουκέτο άμορφα λουλούδια. —Ο ταγματάρχης Νιούμερτ; Έκάναν παραξενεμένοι οι άστνομικοί. —Ναί, ναί, τους έβεβαίωσε ή άνοητώλις. Τόν έβλεπα πάντα μαζί με μιά πολύ άμορφη κυρία. Μά δυστυχώς δέν ξέρω τ' όνομά της. Πάντως έμεινε στό ίδιο ξενοδοχείο μαζί του. —Οι άστνομικοί δέν έχασαν καιρό. "Έτρεξαν άμέσως στό ξενοδοχείο «Μινέρβα» και κατάρθρωσαν να πληροφορηθούν πράγματι, ότι πρό ενός μηνός έμεινε εκεί πέρα τό "Άγγλο ταγματάρχης με την φίλη του Μάργκκαρετ Βίγκεν. "Ο Νιούμερτ όμως κ' ή Μάργκκαρετ είχαν άναχωρήσει με την θαλαμηγό ενός Άμερικανού φίλου τους γιά ένα μακρινό ταξείδι, όπως έλεγαν, στό νησί των πριγκίπων. "Ο πλούσιος Άμερικανός μάλιστα είχε πληρώσει ό ίδιος τό λογαριασμό του Νιούμερτ και τόν είχε παρκαλώσει να μη πή σέ κανένα τίποτε γι' αυτό τό ταξείδι του. Δέν ύπήρχε σενεπώς καμμία άμφιβολία, ότι ό μυστηριώδης φίλος του "Άγγλου άείωματος κάτ' ήξερε γιά τό τραγικό τέλος του Νιούμερτ. Οι άστνομικοί λοιπόν προς άνακάλυψη του πλούσιου Άμερικανού, έστρεψαν τις έρευνές τους. Δυσ δέ από τά καλύτερα λαγωνικά της Γενικής Άσφαλείας της Τυνίδος, οι άστνομικοί Βυλλεμέν κι' Όρμελιέν άνέλασαν να έξιχνάσουν την άνατριχιαστική ύπόθεση του ταγματάρχου Νιούμερτ. Και πράγματι, χάρις στη θαυμασία όργάνωση της άποικιακής άστνομιας κατάρθρωσαν να συλλάβουν τον πλούσιο φίλο του ταγματάρχου κοντά στην Ταγγέρη και να τόν φέρουν στην Τυνίδα. Λεγόταν Ούλλιαμ Γκλότερ. Με ψυχραιμία άκουσε την κατηγορία των άνακριτικών άρχων και δέν άνοιξε τό στόμα του, παρά μόνο ό να υπεβλήθη σέ τρομαχτικά μαρτύρια.

—Ναί, τους ελεπε, έγώ έβαλα να σκοτάσουν τον Νιούμερτ. Είμε μιά ύπόθεσι που μ' άπασχολούσε τρία χρόνια, τον καιρό δηλαδή που θρισκόμουν άκόμη στη Νέα Υόρκη. Είχα γνωρίσει τον ταγματάρχη Νιούμερτ στη Λέσχη των Βιομηχανών. "Ενας καλός φίλος μου, με τον όποιο είχ' έρθει έκείνο τό θράβυ, μου τόν είχε συστήσει. "Ηταν ένας τολμηρός παίκτης του γκόλφ, καλός σκοπευτής και μανιώδης χαρτοπαίκτης. "Επειδή είχα κι' έγώ τά "Δια...προτερήματα, γίναμε άχώριστοι φίλοι. Κάθε τόσο τον καλούσα στό σπίτι μου να φάμε μαζί και να δοκιμάσουμε ποιάς θά κλέψη με περισσότερη τέχνη τόν άλλον στό πόκερ. Τά καταφέρνει δέ πάντα να κερδίη, προς μεγάλη ευχαρίστησι της γυναικός μου. Αυτός ό θαυμασμός της όμως πώς τό φίλο μου δέν είγηση να μεταδληθί σέ μιά τρυφερή συκ'άβεια κ' ύστερ' από λίγο σ' ένα φλογερό πάθος. "Ο Νιούμερτ, όσος έκανε ότι δέν καταλαβαίνει αυτή την τρυφερή άφοσίωσή της. Μιά μέρα όμως δέν κρατήθηκε και μου ελεπε:

—Ούλλιαμ, δέν μπορώ πεία να έρχωμαι στό σπίτι σου. "Η γυναικά σου, χωρίς ίσως κι' έκείνη να τό θέλη, άρχισε να κρατάη απέναντί μου μιά στάσι, την όποια υποπρεψέ με παρεξηγήσης. "Επειδή θέλω να μείνω φίλος σου, σέ παρακαλώ, να μη με προσκαλέσης πεία στό μεγάλο σου. "Εγώ, μά την αλήθεια, δέν άνησούχσα. "Ήξερα τό χαρακτηρισμό της γυναικός μου. Διασκεδάσε με τον Νιούμερτ, όπως ή γάτα με τόν ποντικό. Μιά μέρα θά τόν άρρώσαν κι' έκείνον, όπως πολλούς φίλους μου. Είπα λοιπόν με καλωσύνη στό Νιούμερτ: φουμε τις αγέσις μας έξεί αίτίας της γυναικός —Όχι, δέν θά διακόμω. "Αν καταφέρω να σ' άγαπήση πραγματικά, στη χαρίζω μ' όλη την καρδιά μου. Θέλω όμως να μ' όρκισθής στό λόγο της στρατιωτικής τιμής σου, ότι δέν

Τό μαγευτικό Κορμπούς

θα της πής ούτε μία ερωτική λέξι και δεν θα έπωφεληθής της άπουσας μου. Θα την αφήσεις μόνη της να διαλέξη μεταξύ των δυό μου.

—Είμαστε σύμφωνοι, μου είπε ο ταγματάρχης και μου έβαψε το χέρι μου.

Κι' από εκείνη τη μέρα, εξακολούθησε πάλι να έρχεται στο σπίτι μου. Ένα χρόνο ύμολογώ ότι διασκέδασα με τον κρυφό έρωτά του και με την τρυφερότητα που του έδειχνε η γυναίκα μου. Ένα θράβυ ώστόσο μάτια προσπάθησα να θρω τον ταγματάρχη στη Λέσχη και να τον πάρω στο σπίτι μου, γύρισα λοιπόν στενοχωρημένος, γιατί είχα συνήθεισε τη συντροφιά του. Στο σπίτι όμως με περίμενε μία έκπληξις. Άντι για τη γυναίκα μου, θρήκα ένα γράμμα της, που με πληροφορούσε ότι έφυγε «με τον μόνο άνθρωπο που αγάπησε στη ζωή της». Δεν στενοχωρήθηκα καθόλου για την έγκατάλειψή της. Σκέφτηκα ότι είχε... απαγάγει τον Νιούμπερτ, μην αντίστοιχα στο τρελλό πάθος της. Για να βεβαιωθώ ώστόσο καλύτερα, ρώτησα με τρόπο τους υπηρέτες του μεγάρου. Και τότε έμαθα με λύσσα, ότι ο φίλος μου δεν είχε κρατήσει την υπόσχεση του. Αυτός είχε πείσει την γυναίκα μου να τον άκολουθήσει. Δεν τον φανταζόμουν ίκανό γι' αυτή την άτιμία. Άπεφάσισα λοιπόν να τον έκδικηθώ σκληρά. Δυό χρόνια άφησα τις δουλειές μου και γύρισα δλο τον κόσμο για να τον άνακαλύψω. Τέλος στάθηκα τυχερός. Γόν θρήκα στο Κορυμπός να διασκεδάξ με τη γυναίκα μου σαν έρωτευμένους. Η συνάντησι μας δεν ήταν καθόλου δραματική. Έ, μετς οι Άμερικανοί ζέρουμε να κρύβουμε καλά τα αισθήματά μας. Προσποιηθήκα τον ευχάριστο και τους έπρότεινα μία όλιγοχρονη έκδρομη με τη θαλαμηγύ μου. Δέχτηκαν άνυποταχτη την πρόσκλησι μου και μ'άκολούθησαν. Τό ίδιο όμως θράβυ της αναχωρήσεως, συννοήθηκα με μερικους λιητάς της έρημου κι' άφού τους πλήρωσα καλά, τους παρέδωσα τον Νιούμπερτ να τον βασανίσουν. Κι' εκείνοι, καθώς θλέπα, κράτησαν την υπόσχεση τους. Όσο για τη γυναίκα μου, χάθηκε μωστρη-ωδώς από... ή θαλαμηγύ την ίδια νύχτα. Πολύ φοβούμαι μήπως χρητίεσε ως τροφή στα ψάρια. Η γυναίκες θλέπετε κάνουν καμιά φορά την κουταμάρα ν' αυτοκτονούν από έρωτική άπειπία. Και τώρα, κύριοι, που μάθετε την ιστορία μου, είμαι στη διάθεσι σας. Ότι όμως και να πάθω, δεν θα μού κόπη εντύπωση. Έγώ μία φορά έκδικήθηκα τον ταγματάρχη Νιούμπερτ...

Κι' ο παράδοξος Άμερικανός τελειώνοντας την ταν θέβαιος ότι θα γύλιωνε τό θάνατο. Τά δικαστήρια της Τύνιδος κάνουν πάντα τά στραβά μάτια για τους πλούσιους ξένους. Δεν θέλουν να τους χαλούν καθόλου τη διάθεσι τους. Έχουν λοιπόν δικηο κι' ας τού να θεωρούν τό Κορυμπός ως παράδεισο της Μαύρης Ήπειρου.

ΜΑΞ ΦΡΑΝΚ

ΠΙΚ ΝΙΚ

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ό κόμης, ντε Νεθκέρ, οίκεϊος του άυτοκράτορος των Γάλλων Ναπολέοντα Γ', αισθανόταν βαθεία τρυφερότητα προς την πριγκίπισσα Μισθίλδη Πηγαίνοντας μία ήμερα να την έπισκεφθί, την θρήκε στο σαλονάκι της να μιλάει «τέτ-ά-τέτ» με τον συγγράφει Έδμόνδο Άμπου—τον όποιο εκείνη είχε καλέσει σε πρόγευμα—και κοκκινε άπό έλασρη ταραχή.

—Μόνον έ γώ θρίσκομαι έδω, κύριε κόμη! Έπιε ειρωνικά ό Άμπου. Μην είστε λοιπόν ζηλότυπος!

Η πριγκίπισσα, ταραγμένη άπ' την έπιπολαιότητα και την άσπη ειρωνεία του συγγράφει, χτύπησε τό κουδούνι και στην καμαριέρα της που παρουσιάστηκε, έπτε:

—Σηκώστε τό πιάτο μου κι' άφήστε τον τραπεζάκι τό σερβίτιο του κυρίου Άμπου μόνάχα... Έινε μόνος του α αυτός έδω και φυσικά μόνος του θα προγευματίσι!

Τό πλήγμα ήταν δεινό, κι' ό γινώστος για τη ματαιοβεία του Γάλλος συγγράφει έφυγε σαν θρηγμένη γάτα.

Όταν ήταν μικρός ό διάσημος ποιητής Έρρίκος Χάινε άπεχθανόταν τρομερά τη γραμματική, περισσότερο άπ' όλα τά άλλα μαθήματα. Η δέ προσευχή του κάθε θράβυ, ή όποια έμεινε ιστορική, ήταν ή έξης: Γονάτιζε μπρός στον Έσταυρωμένο, έμπλεκε τά χέρια του ίκετευτικά και ψιθούριζε:

—Ω, σό, Χριστούλη μου, βασανισμένε σάν κι' έμένα, βοήθησέ με να θυμηθώ τά άνώμαλα ρήματα άδριο στο μάθημά μου!

ΓΙΑ ΤΙΣ ΟΙΚΟΔΕΣΤΠΟΙΝΕΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Τό νερό δεν πρέπει να τό θράζουμε σε σιγανή φωτιά, ούτε να τό άφίνουμε επί πολλήν ώρα να θράζει κατάνη κοχλάζει. Γιτσι έτσι έξατμίζεται περισσότερο και όσο μένει περιέχει σε μεγαλύτερη άναλογία τίναν, σίδηρον και άλλα μεταλλικά συστατικά ή μικροβιακά ύπολειμματα. Τό πολυθρασμένο νερό εινε έπιθλαθές στην ύγεια και άνοστιζει τον καφέ, τό τσάι και άλλα άρωματώδη άφειήματα.

Όταν σφηνωθί τό γυάλινο θούλωμα στο μπουκάκι και δεν θγαίνει, πρέπει να στάξτε μερικές σταγόνες λαδιού μεταξύ του θουλώματος και του λαϊμού της μπουκάλας και μετά να θερμάνετε τό στόμιό της σε φλόγα κεριού.

Άν θέλετε να καθαρίσετε τελείως μια μπουτίλλια στην όποια θάατε άλλοτε λαδι. άρκει να την πλύνετε με θενζίνη και μετά με ζεστό νερό.

Καθαρίζετε τά διαμαντικά και τά χρυσαφικά σας με σαπούνάδα, τά ζεπλένετε με οινόπνευμα και τ' άφίνετε να στεγνώσουν, χωρίς να τό ακουτίσετε. Έτσι θά λάμπουν σαν καινούργια.

Μπορείτε να άνανεώσετε κάπως τό χρώμα των ξεθαμμένων ύφασμάτων, άν τά τρίψετε έλαφρότατα με ένα σφουγγάρι ποτισμένο σε γλαροφόρμιο, πιηθίλι.

Για να άνι-ζώσετε τό χρώμα των γυλιών σας, πρέπει, άφού τά χτυπήσετε και τά ξεσκονίσετε καλά-καλά, να τα μουσκεψετε σε διάλυσι μιας γολής θωδιού μέσα σε 10 λίτρες νερό.

Τά άπό άσπρο ριαντίσι, κομφοτεχνήματα που κτρινίσαν από την πολυκαιρία άνακτούν τη λευκότητα τους, άν τά τρίψουμε με σαβύλλα θουτηγμένη σε τρεβενθίλη και μετά τά άποσουμε στον ήλιο επί τέσσερες ήμερες συνεχώς.

Για να θγαλέτε την πρασινη ακουρία των χαλκί-νων σκευών σας, πρέπει να τό τρίψετε με μία θούρτα θουτηγμένη σε ύγροποιημένη νησάλινη.

Τά άποτσιγαρα εινε κι' αυτά χρήσιμα. Φυλάγετε τα κι' όταν μαζέψετε άρκετά τά θράζετε σε νερό. Τό ζουμί τους εινε ένα κι' ένα κατά της ψώρας των φυτών.

Για να ξεψειριάσετε τις δριθές σας, κρεμάστε μέσα στο κοτίο σας ένα κλαδί κλήθρας (αιπύη). Την άλλη μέρα όλες ή φέτρες θάγουν κολλήσει πάνω στο κλαδί. Τό κλαδί τό καίγετε κατόπι και θάζετε άλλο μέσα στο κοτίο. Έτσι, μέσα σε τρεις-τέσσερες μέρες, ή κόττες σας δεν θά αισθάνονται καμιά ένόχλησι.

Τό γάλα δεν ξυνίζει ή θάλετε μέσα σ' αυτό μερικά ραπα-νούφυλλα.

Για να μη ζαχαρώση τό γλυκό σας, πρέπει να τό σκεπάσετε με χαρτί θρηγμένο και άπ' τις δυό έπιφανείες του με θενζίνη.

Τά μπουκέτα σας μπορείτε να τά διατηρήτε επί πολύν καιρό, άν μέσα στο νερό των άνοθογυλιών ρίξετε 2 δράμια άμμωνίας.

Όλα τά μεταλλίνα άντικείμενα ξεσκουριάζουν, άν τά πλύνετε με άραιά διάλυσι πρωτσίχιορμιο δ'είται, τό όποιο θρίσκεται στα φαρμακεία.

Άν μέσα σε 300 δράμια ζεστού νερού διαλύσουμε 50 δράμια όξάλικου όξέος κι' ένα κουτί τρίπολι, έχουμε στη διάθεσι μας τό τελειότερο μέσον σιθώματος των χαλκαμάτων.

Για να λάμπουν τά άσημένα σκεύη σας, πρέπει να τά άφίνετε κάθε τόσο, και επί 4-5 ώρες την κάθε φορά, μέσα σε πολύ ζεστή και πολύ πικρή διάλυσι θόρακος.

Ένα άπλό μέσον προς εξάλειψιν του κοκκινίσματος της μήτης, εινε τό να την πλένετε με άφειήματα ήρανθέμων και άσπρου κρυσόφ.

Άν κοπανίσουμε ένα θολθό λευκό κρινού και τον άνακατέψουμε με μέλι ίσου θάρους και κερι ήμισος θάρους του θυθού, παρασκευάζουμε μια άλοιφή, ή όποια θυμαμώνει και μαλακώνει την έπιδερμίδα και προλαμβάνει την πρόωγη ρυτίδωσι.